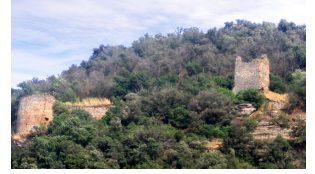


CASTELLVÍ DE ROSANES

Castellví de Rosanes o Castell de Sant Jaume

Castell documentat des de l'any 963, constitueix l'origen del llinatge dels Castellvell, que entrat el segle XIII va entroncar amb la poderosa família dels Montcada. El nom de Castellví (equivalent a "castell vell") fa referència a un origen molt anterior a l'època medieval i, de fet, les restes de la torre circular que ens han pervingut permeten datar-la en època romana. Del recinte medieval n'han quedat restes de muralla dels segles IX-X i un parell de torres rectangulars, juntament amb vestigis d'una capella i altres dependències construïdes durant els segles XIII-XIV. El castell va ser destruït el 1714 per les tropes de Felip V.



Capella de Sant Jaume

Situada enmig d'un prat, al peu del castell i a prop de la masia homònima, la capella de Sant Jaume va ser construïda cap a la fi del segle XI, tot i que la primera documentació que l'esmenta és del 1288. És una petita església d'una nau capçada amb un absis semicircular decorat amb arcuacions i lesenes de tipus llombard. Malgrat l'arrebossat i haver patit l'enderrocament de les voltes de la nau i de l'absis i l'obertura d'un gran portal a ponent, conserva en gran mesura la seva estructura original, amb la porta lateral i una finestra a cada cantó. Actualment l'accés és molt difícil ja que no queda cap rastre de l'antic camí que hi conduïa.



Mas del Castell de Sant Jaume

És un gran mas situat a la falda del castell, les terres del qual, així com les de la capella de Sant Jaume, són part de la finca. El seu origen és posterior a l'enderrocament del castell per les tropes filipistes a principis del segle XVIII. Del conjunt d'edificacions en destaca la gran galeria porxada.



Església de Sant Isidre

Edificada el 1955, per iniciativa de mossèn Ramon Palomera i sufragada pel poble. La inauguració oficial es va fer el 1964. És un temple de línies simples i sense concessions ornamentals en el que hi destaca el campanar de doble espadanya.



Caves R. Canals Canals

Des de 1903, la família Canals ha estat dedicada al conreu de la vinya i l'elaboració de vi. La fabricació de cava s'inicia el 1975. Dins l'edifici es troba un interessant museu dedicat al vi i al cava. Està dividit en tres sales: la del vidre (copes, porrons, garrafes, etc), la de l'agricultura (eines i estris del camp) i la de viticultura i enologia, amb premses del segles XV al XX, entre d'altres valuoses peces. (Avinguda Mare de Déu de Montserrat, 9)



Can Sunyol

Masia del segle XVI, actualment convertida en restaurant. A la clau del portal adovellat que dóna accés al clos hi figuren dues dates: 1593 i 1744, evocant probablement la data de construcció i la data de reforma. La nissaga dels Sunyol està documentada des de mitjan segle XVI i el seu cognom es va mantenir per línia directa fins al segle XX, quan emparentà per matrimoni amb els Almirall. La masia és de tipus basilical, amb la coberta a dos vessants. La porta és adovellada i les finestres conserven les llindes, ampits i brancals de pedra rogenca ben tallada.



Casal de Miralles i Església de Miralles ✚

Miralles fou una antiga quadra dins el terme del castell de Castellví. Estava centrada per una torre o petit castell, documentat des de principis del segle XIII, que va ser transformat en un gran casal gòtic durant els segles XV i XVI. El 1414 va ser convertit en monestir agustinia i així continuà fins la desamortització de 1835. Té portal adovellat i finestres gòtiques biforades. Hi ha un balcó amb motlluratge gòtic, del segle XVI. Al marge de l'església annexa, del segle XVIII, compta amb una capella gòtica coberta amb embigat pla sobre arcs de diafragma apuntats, decorada amb pintures murals del segle XV-XVI.



L'església monumental del segle XVIII adossada al casal de Miralles, que va ser monestir agustinia entre 1414 i 1835. Sobre el portal barroc hi ha un escut on hi figura inscrita la data de construcció, 1774.

Capella de la Mare de Déu dels Àngels

Està documentada des del 1204 i durant els segles XV i XVI hi havia ermitans. Quan l'església del castell va ser destruïda per l'exèrcit de Felip V, s'hi traslladà la parròquia. El temple, amb planta de creu llatina, va ser construït el 1740, segons figura inscrit a la llinda de la porta. El cimbori, en canvi, és posterior: porta la data de 1858. Posseïa un retaule de Francesc Espill, del 1694, que va ser cremat el 1936. Vora l'església hi ha el cementiri i, a l'altre costat, la rectoria, un casal de planta rectangular cobert a dues aigües.



Can Abat ✚

Gran casal del segle XVII reconstruït i ampliat el 1855, situat a la riba de l'Anoia. Sembla que el nom prové de les estades que hi feia l'abat de Montserrat durant els segles XVII o XVIII. Va ser propietat de la marquesa de Gelida, Consol Jover i Vidal. L'edifici s'estructura en base a l'encreuament de dos cossos transversals coberts a dos vessants, de la intersecció dels quals neix una esvelta torre-mirador. Flanquejant l'entrada del pati principal hi ha dues construccions, una petita caseta amb galeria oberta i una capella, documentada des de 1780. Adossada a la capella hi ha una gran galeria porxada.



Can Cases

La Creu de l'Aragall.

És una muntanya de 548 metres que es troba entre els municipis de Castellví de Rosanes i de Corbera de Llobregat a la comarca del Baix Llobregat, a la Serra de l'Ordal.

Al cim podem trobar-hi un vèrtex geodèsic (*referència 283124001*), i també si pot trobar la Creu que porta el nom del cim. La creu original es va construir cap al 1909 a la memòria d'en Joseph Rifà i Munt, mort l'any 1900. Sota mateix, en terrenys ocupats per la

Urbanització Creu Aragall s'hi troba **el Plà dels Voluntaris**, on l'any 1811 el coronel Manso va entrenar un nombrós grup de voluntaris (uns 20.000) que formaren el Batalló de Caçadors de Catalunya, també conegut com a Batalló Manso.

Desdel cim hi ha una bona vista oanoràmica de les quatre comarques



Font de la Saborida.

Font ubicada a la carretera de Gelida a Corbera, prop de Can Guilera. És de pedra deixada a la vista de forma més o menys triangular amb dos brolladors a la mateixa alçada. L'aigua va a parar a una pica, també de pedra. Al centre, flanquejada pels dos brolladors, hi trobem **una petita rajola amb la data de 1932.**



Can Guilera

Planta rectangular, coberta a dues vessants. Amb planta baixa, pis i golfes, i entrada d'arc de mig punt amb porta adovellada. Amb construccions annexes.

Les Casetes de Can Ponç,

Can Xandri.

Mines de Plom